

"مقاله پژوهشی"

تاثیر آنزیم‌های خارجی (آلفا آمیلاز، سلولاز، زایلاناز و بتا گلوکاناز) بر شاخص‌های ایمنی غیر اختصاصی و فلور باکتریایی روده ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) تغذیه‌شده با جیره حاوی کربوهیدرات بالا

عارف حشمتی^۱، عبدالمحمد عابدیان کناری^{۱*}، رقیه صفری^۲

۱- گروه تکثیر و پرورش آبزیان، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس، نور، ایران

۲- گروه تکثیر و پرورش آبزیان، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی، گرگان، ایران/

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۱/۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۸/۵

چکیده

یکی از محدودیت‌های اصلی استفاده از مواد گیاهی در جیره آبزیان به خصوص ماهیان گوشتخوار وجود پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای در این مواد می‌باشد. امروزه استفاده از آنزیم‌های کربوهیدراتی خارجی به عنوان راه حل کاهش مشکلات استفاده از مواد گیاهی مورد توجه قرار گرفته است. آنزیم‌های آلفا آمیلاز، سلولاز، زایلاناز و بتا گلوکاناز مهمترین آنزیم‌های کربوهیدراتی مصرفی در صنعت خوراک می‌باشند که با شکستن پیوندهای ۱ به ۴ گلیکوزیدی موجب کاهش اثرات ضد تغذیه‌ای این ترکیبات می‌شوند. مطالعه حاضر به بررسی عملکرد آنزیم‌های آلفا آمیلاز، سلولاز، زایلاناز و بتا گلوکاناز روی ۲۱۰ عدد ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (میانگین وزنی $17/65 \pm 3/85$ گرم) در ۷ تیمار با سه تکرار پرداخته است. افزودن مخلوط آنزیم‌ها به سه روش: قبل از ساخت جیره (۳، ۶، ۱۲ و ۲۴ ساعت قبل)، به هنگام ساخت (مخلوط با سایر مواد) و پس از ساخت بصورت پاشیدن انجام شده است. ابتدا ترکیب آنزیمی مورد نظر برای آرد گندم و کنجاله سویا توسط آزمایش برون‌تنی طراحی گردید که میزان آنزیم مورد نیاز آلفا آمیلاز، سلولاز، زایلاناز و بتا گلوکاناز برای آرد گندم به ترتیب ۰/۵، ۰/۱، ۰/۳ و ۰/۲ و برای کنجاله سویا به ترتیب ۰/۵، ۰/۲، ۰/۱ و ۰/۵ گرم بر کیلوگرم به دست آمد. پس از ساخت جیره‌ها، غذادهی سه بار در روز و در حد سیری صورت گرفت. در انتهای دوره آزمایش (۶۰ روز)، از هر تکرار ۳ عدد ماهی به صورت تصادفی نمونه‌برداری شد. آنزیم‌ها بر روی شاخص گلوبول سفید، قرمز، هماتوکریت و کمپلمان اثر معنی‌داری نداشتند اما موجب افزایش معنی دار میزان کلاسترول و تری‌گلیسرید سرم خون در تیمار افزودن مخلوط آنزیم ۶ ساعت قبل از ساخت غذا شدند. میزان گلوکز در تیمارهای افزودن مخلوط آنزیم ۳ و ۶ ساعت قبل از ساخت به طور معنی‌داری بالاتر از سایرین بود. میزان لاکتوباسیلوس‌های روده و لیزوزیم سرم در تیمار افزودن مخلوط آنزیم ۶ ساعت قبل از ساخت به طور معنی‌داری بالاتر از سایر تیمارها قرار گرفت. به طور کلی نتایج این آزمایش نشان داد استفاده از مخلوط آنزیم‌ها ۶ ساعت قبل ساخت می‌تواند راندمان استفاده از جیره حاوی کربوهیدرات را در ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان بهبود بخشد.

کلمات کلیدی: تغذیه، آنزیم‌های کربوهیدراتی، پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای، قزل‌آلای رنگین‌کمان.

مقدمه

بر اساس گزارش فائو (۲۰۲۰) میزان تولید آبرزی پروری حدود ۴۶ درصد کل تولید ماهیان را شامل می‌شود و به سرعت در جهان در حال افزایش است. یکی از مهم‌ترین مباحث در تولید و توسعه پایدار صنعت آبرزی پروری تامین خوراک با هزینه مناسب است (Sinha و همکاران، ۲۰۱۱). پودر ماهی به دلیل قابلیت هضم و جذب بالا، اسیدهای چرب غیر اشباع، مواد معدنی، فسفولپیدها و نوکلئوتیدها یک منبع بسیار مهم و گرانقیمت در جیره ماهیان گوشتخوار می‌باشد (Gatlin و همکاران، ۲۰۰۷؛ Oliva-Teles، ۲۰۱۲)، اما تولید آن در سال‌های اخیر حدود ۴ میلیون تن بوده است و پیش‌بینی می‌شود تخصیص ماهی‌های صیدشده به صنعت تولید پودر ماهی از ۱۸ درصد در سال ۲۰۱۶ به ۱۵ درصد در سال ۲۰۳۰ کاهش یابد (Kobayashi و همکاران، ۲۰۱۵). با توجه به محدودیت تولید پودر ماهی تحقیقات گسترده‌ای در راستای جایگزینی پودر ماهی با مواد پروتئینی گیاهی انجام شده است (Castillo و همکاران، ۲۰۱۵). اختلاط مواد مشتق‌شده از گیاهان در غذای ماهیان روز به روز در حال افزایش است. یکی از محدودیت‌های اصلی در استفاده از مواد گیاهی حضور پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای در گیاهان است (Sinha و همکاران، ۲۰۱۱). ماهی و دیگر حیوانات تک‌معدده‌ای آنزیم‌هایی مانند سلولاز، بتاگلوکاناز و بتازایلاناز که بر هضم پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای موثرند را ندارند (Kuz'mina، ۱۹۹۶). این پلی‌ساکاریدها جزئی از ساختار و دیواره غشای سلول‌های گیاهی می‌باشند (Sinha و همکاران، ۲۰۱۱) که موجب تغییرات در ویسکوزیته هضم، مورفولوژی و فیزیولوژی روده، کاهش جذب گلوکز و تغییر در

فلورباکتریایی روده ماهیان شده (Vahouny و همکاران، ۱۹۸۱؛ Angkanaporn و همکاران، ۱۹۹۴؛ Johansen و همکاران، ۱۹۹۶؛ Leenhouders و همکاران، ۲۰۰۶؛ Sinha و همکاران، ۲۰۱۱) و در نتیجه کاهش رشد ماهی را به همراه دارد (Kumar و همکاران؛ ۲۰۱۲؛ Maas و همکاران؛ ۲۰۲۰). جهت رفع این مشکل استفاده آنزیم‌های کربوهیدراتازی در صنایع تولیدی خوراک طیور و خوک به یک افزودنی رایج تبدیل شده است. با توجه به مطالعات اندک در خصوص عملکرد مثبت برخی آنزیم‌های خارجی در غذای آبزیان، به نظر می‌رسد استفاده از این آنزیم‌ها می‌تواند یک راه موثر برای کاهش میزان تاثیر مواد ضدتغذیه‌ای در رژیم غذایی ماهیان گوشت خوار حاوی سطوح بالایی از مواد غذایی گیاهی باشد (Sinha و همکاران، ۲۰۱۱).

آنزیم‌های کربوهیدراتازی آلفاآمیلاز، سلولاز، زایلاناز و بتاگلوکاناز پیوندهای گلیکوزیدی ۱ به ۴ داخلی را به طور تصادفی می‌شکنند (Tull و همکاران ۱۹۹۴؛ Bayer و همکاران، ۲۰۰۷؛ Wong، ۲۰۱۳) با این حال هنوز اثرات آنزیم خارجی کربوهیدراتازی بر عملکرد ماهی خوب مشخص نیست، در برخی تحقیقات رشد ماهی افزایش یافته (Carter، ۱۹۹۴؛ Lin و همکاران، ۲۰۰۷؛ Ai و همکاران، ۲۰۰۷؛ Zhou و همکاران، ۲۰۱۳؛ Adeoye و همکاران، ۲۰۱۶؛ Monier، ۲۰۲۰) و در موارد دیگر اثری بر شاخص‌های رشد دیده نشده (Ogunkoya و همکاران، ۲۰۰۶؛ Dalsgaard و همکاران ۲۰۱۱؛ Maas و همکاران، ۲۰۲۱) که دلیل آن می‌تواند نوع جیره، نوع گونه پرورشی، مرحله زندگی و حتی نوع آنزیم به کار رفته باشد (Jiang و همکاران، ۲۰۱۴). نحوه استفاده از

آنزیم‌ها به دلیل ناپایداری آنها در مقابل حرارت می‌تواند در عملکرد آنها موثر باشد. بر اساس گزارش Bedford (۲۰۰۰) و Adeola و Cowieson (۲۰۱۱) به منظور جلوگیری از تخریب آنزیم‌ها در زمان ساخت غذا آنها را با چربی مخلوط کرده و بر روی غذا اسپری می‌کنند، اما این روش هم می‌تواند بر کارایی آنزیم‌ها تأثیر گذار باشد (Murray و همکاران، ۲۰۰۹؛ Castillo، 2015). بنابراین برای دستیابی به عملکرد بهینه آنزیم‌ها در این مطالعه سعی گردید استفاده از آنزیم‌ها در سه مرحله قبل، حین و بعد ساخت غذا مورد مطالعه قرار گیرد تا اطلاعات جامعی از آن برای هم تولیدکنندگان خوراک غذا و مزرعه داران بدست آید. در مطالعه حاضر سطح مورد نیاز هر یک از آنزیم‌ها بر اساس کنجاله سویا و آرد گندم به صورت برون تنی به دست آمد و با روش‌های گوناگون (قبل، هنگام و بعد از ساخت) به جیره‌ها اضافه شد. به عبارت دیگر هدف از این مطالعه ابتدا به دست آوردن حداقل آنزیم مورد نیاز از هر یک از آنزیم‌ها برای کنجاله سویا و آرد گندم بود و در قدم بعدی تعیین بهترین روش اضافه کردن آنزیم‌ها به غذای ماهی قزل آلالی رنگین کمان بود.

روش کار

ابتدا برای سنجش میزان دوز استفاده از هر آنزیم بر اساس منبع کربوهیدراتی با روش کمی آزمایش تست قند میلر (Miller، ۱۹۵۹) حداقل میزان آنزیم سلولاز، آلفا آمیلاز، زایلاناز و بتا گلوکاناز مورد نیاز برای یک کیلوگرم آرد گندم و کنجاله سویا به دست آمد. بدین صورت که ابتدا یک گرم از آرد گندم و کنجاله سویا

در لوله آزمایش ریخته شد و به هر نمونه ۳ سی سی آب مقطر همراه با مقادیر متفاوت آنزیم‌ها با دوزهای ۰، ۰/۱، ۰/۲، ۰/۳، ۰/۴ و ۰/۵ اضافه شد (جدول ۱). لوله‌های آزمایش با بایوفیلیم بسته شد و سپس نمونه‌ها ۲۴ ساعت در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد در انکوباتور شیکردار قرار گرفت، در انتها آزمایش تست قند میلر روی نمونه‌ها انجام شد. برای آزمایش تست قند Miller نیاز به استاندارد گلوکز ۴ میکرومول بر میلی لیتر، بافر استات ۰/۰۵ مول در pH=8/4 و DNS است. برای ساخت محلول DNS در یک بالن ژوژه یک لیتری ۱۰ گرم ۵۳ دی نیتروسالیسیک در ۲۰۰ میلی لیتر آب مقطر حل گردید، سپس ۱۶ گرم سود سدیم در ۱۶۰ سی سی آب مقطر به آرامی حل شد و به نمونه ۵۳ دی نیتروسالیسیک اضافه گردید و سپس در دمای ۵۰ درجه ۴۰۳ گرم پتاسیم تتراترات تترا هیدرات اضافه و به حجم یک لیتر رسانده، سپس از کاغذ صافی عبور داده شده و در دمای ۴ درجه نگه داری گردید. نمونه‌ها بعد از ۲۴ ساعت از انکوباتور خارج و حجم هر نمونه به ۵ میلی لیتر رسانده شد. یک میلی لیتر از هر نمونه برداشته و داخل لوله آزمایش ریخته و به هر لوله آزمایش یک میلی لیتر بافر و سه میلی لیتر محلول DNS اضافه شد به لوله شاهد به جای نمونه، آب مقطر و در لوله استاندارد به جای نمونه استاندارد ریخته، سپس همه لوله‌ها در آب جوش به مدت ۵ دقیقه قرار گرفت و پس از سرد شدن نمونه‌ها در طول موج 540nm طیف‌سنجی شدند و عدد جذب قرائت گردید.

جدول ۱: نتایج حاصل از آزمایش تست قند میلر روی آرد گندم و کنجاله سویا

میزان جذب طیف سنج نوری (اسپکتروفتومتر) در دوز مختلف آنزیم						نوع آنزیم	نوع منبع کربوهیدرات
۰/۵ گرم بر کیلوگرم	۰/۴ گرم بر کیلوگرم	۰/۳ گرم بر کیلوگرم	۰/۲ گرم بر کیلوگرم	۰/۱ گرم بر کیلوگرم	۰ گرم بر کیلوگرم (شاهد)		
± ۰/۰۳a ۱/۰۴	± ۰/۲۱ab ۰/۹۲	± ۰/۰۸ab ۰/۹۴	± ۰/۰۳ab ۰/۹۴	± ۰/۰۹ab ۰/۸۲	± ۰/۱۴b ۰/۸	آلفا آمیلاز	آرد گندم
± ۰/۰۷a ۱/۰۹	± ۰/۰۱a ۱/۰۸	± ۰/۱۲a ۱/۰۵	± ۰/۲۱a ۱/۰۷	± ۰/۰۶a ۱/۰۵	± ۰/۰۸b ۰/۸۳	سلولاز	
± ۰/۱۱a ۰/۹۴	± ۰/۰۲a ۰/۹۴	± ۰/۰۲a ۰/۹۳	± ۰/۰۸b ۰/۸	± ۰/۰۱b ۰/۸۲	± ۰/۰۲b ۰/۷۹	زایلاناز	
± ۰/۱۶a ۱/۰۱	± ۰/۲۶a ۱/۱۱	± ۰/۰۸a ۱/۱۲	± ۰/۰۴a ۱/۱۲	± ۰/۰۴ab ۰/۸۸	± ۰/۰۲b ۰/۷۳	بتا گلوکازاز	
± ۰/۲۲a ۱/۴۸	± ۰/۰۷b ۱/۲	± ۰/۰۹b ۱/۲۲	± ۰/۰۴b ۱/۱۳	± ۰/۰۵b ۱/۲۸	± ۰/۰۳b ۱/۱۴	آلفا آمیلاز	کنجاله سویا
± ۰/۱۱a ۱/۳۴	± ۰/۰۷a ۱/۳۳	± ۰/۱۶a ۱/۳۱	± ۰/۱a ۱/۳۱	± ۰/۱۲b ۱/۵۴	± ۰/۰۲b ۱/۰۳	سلولاز	
± ۰/۱۲a ۱/۷۴	± ۰/۰۷۳b ۱/۵۴	± ۰/۰۱b ۱/۵۹	± ۰/۰۴b ۱/۵۴	± ۰/۰۷b ۱/۵	± ۰/۱۳c ۱/۱۲	زایلاناز	
± ۰/۰۶a ۱/۱۳	± ۰/۰۵a ۱/۱۷	± ۰/۰۲a ۱/۱۴	± ۰/۰۴a ۱/۱۷	± ۰/۰۳a ۱/۰۹	± ۰/۰۱b ۱/۰۴	بتا گلوکازاز	

داده‌ها به صورت $ME \pm SD$ بیان شده‌اند. حروف متفاوت در یک ردیف نشان دهنده اختلاف معنی‌دار هستند ($P \leq 0/05$).

می‌باشد. ترکیب دوم برای کنجاله سویا شامل ۰/۵ گرم بر کیلوگرم آلفا آمیلاز معادل ۳۸/۴۶ درصد، ۰/۲ گرم بر کیلوگرم سلولاز معادل ۱۵/۳۸ درصد، ۰/۵ گرم بر کیلوگرم زایلاناز معادل ۳۸/۴۶ درصد و ۰/۱ گرم بر کیلوگرم بتا گلوکازاز معادل ۷/۷ درصد از ۱/۳ گرم مخلوط آنزیم‌ها برای کنجاله سویا بدست آمد. در مجموع مقدار آنزیم مورد نیاز برای یک کیلوگرم آرد گندم و کنجاله سویا به ترتیب ۱/۱ و ۱/۳ گرم بر کیلوگرم از مخلوط‌های آنزیمی فوق بوده که قبل از ساخت غذا در ساعات مختلف برای این دو ماده اولیه و نیز برای سایر جیره‌ها به نسبت ماده اولیه مورد استفاده در غذا محاسبه شدند.

بر اساس نتایج به دست آمده در جدول ۱، میزان آنزیم بهینه (بر اساس میزان و عملکرد) مورد نیاز برای هضم آرد گندم از آنزیم‌های آلفا آمیلاز، سلولاز، زایلاناز و بتا گلوکازاز به ترتیب ۰/۵، ۰/۱، ۰/۳ و ۰/۲ گرم بر کیلوگرم به دست آمد و میزان آنزیم مورد نیاز برای کنجاله سویا از آنزیم‌های آلفا آمیلاز، سلولاز، زایلاناز و بتا گلوکازاز به ترتیب ۰/۵، ۰/۲، ۰/۵ و ۰/۱ گرم بر کیلوگرم به دست آمد. بنابراین ترکیب اول برای آرد گندم شامل ۰/۵ گرم بر کیلوگرم آلفا آمیلاز معادل ۴۵/۴۵ درصد، ۰/۱ گرم بر کیلوگرم سلولاز معادل ۹/۱ درصد، ۰/۳ گرم بر کیلوگرم زایلاناز معادل ۲۷/۲۷ درصد و ۰/۲ گرم بر کیلوگرم بتا گلوکازاز معادل ۱۸/۱۸ درصد از ۱/۱ گرم مخلوط آنزیم‌های آرد گندم

ساخت جیره

ابتدا مواد لازم جهت ساخت جیره از کارخانه خوراک دام و آبزیان مازندران (ساری - ایران) تهیه گردید. پس از آنالیز مواد اولیه جیره مورد نظر با استفاده از نرم افزار Lindo فرموله (جدول ۲) شد که در آن از پودر ماهی کیلکا استفاده شد و ۳۰ درصد کربوهیدرات جیره از آرد گندم و کنجاله سویا که مجموعاً ۵۰ درصد جیره را شامل شده است تامین گردید. برای ساخت جیره‌ها مواد خشک غیرگیاهی ابتدا با هم مخلوط شدند و سپس ارقام گیاهی وزن شده بر اساس تیمار بندی (جدول ۳) آماده‌سازی شد. تیمار بندی بدین صورت بود که در تیمارهای افزودن مخلوط آنزیم‌ها قبل از ساخت غذا، ابتدا مخلوط آنزیم‌های ساخته شده برای آرد گندم به آرد گندم و مخلوط آنزیم‌های ساخته شده برای کنجاله سویا به کنجاله سویا به صورت جداگانه اضافه شد و در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد در زمان‌های مختلف ۳، ۶، ۱۲ و ۲۴ ساعت در انکوباتور قرار گرفت، در تیمار حین ساخت، مخلوط آنزیم‌های آرد گندم و سویا بر حسب میزان مورد استفاده این دو ماده غذایی در جیره محاسبه و به غذا اضافه گردیدند و توسط چرخ گوشت پلت شدند، سپس پلت‌ها در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۲ ساعت در خشک کن نگهداری تا خشک شدند (Abedian Kenari و همکاران، ۲۰۱۱). بعد از سرد شدن برای ساخت تیمار افزودن مخلوط آنزیم‌ها به صورت اسپری با چربی ابتدا آنزیم‌های کنجاله سویا و آرد گندم بر حسب میزان مورد استفاده این دو ماده در غذا با یکدیگر مخلوط و سپس روی جیره اسپری گردیدند (Castillo و همکاران، ۲۰۱۵). جهت ایجاد شرایط برابر روی سایر جیره‌ها نیز به همان اندازه چربی

بدون آنزیم اسپری شد. سپس تا زمان استفاده در فریز ۲۰- درجه‌ی سانتی‌گراد نگهداری شدند (Abedian Kenari و همکاران، ۲۰۱۱).

جدول ۲: ترکیب جیره ساخته شده برای تغذیه قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

درصد موجود در جیره	مواد اولیه*
۳۳/۶۷	پودر ماهی
۳۱/۳۶	پودر سویا
۱۸/۹۶	آرد گندم
۴/۳۷	روغن ماهی
۴/۳۷	روغن سویا
۰/۵	لسیتین
۱	دی کلسیم فسفات
3	مکمل معدنی**
۳	مکمل ویتامینه***
۰/۲۵	ضد قارچ
۰/۰۲	آنتی اکسیدان (BHT)
۰/۵	اکسید کروم cr2o3
آنالیز تقریبی جیره پس از ساخت (درصد ماده خشک)	
۴۰/۰۷	پروتئین خام (%)
۱۳/۴۲	چربی خام (%)
۱۳/۳۷	خاکستر (%)
۳۳/۱۴	کربوهیدرات (%)
۲/۷	رطوبت (%)
۲۰/۴۶	کل انرژی****
	(Kj/g)

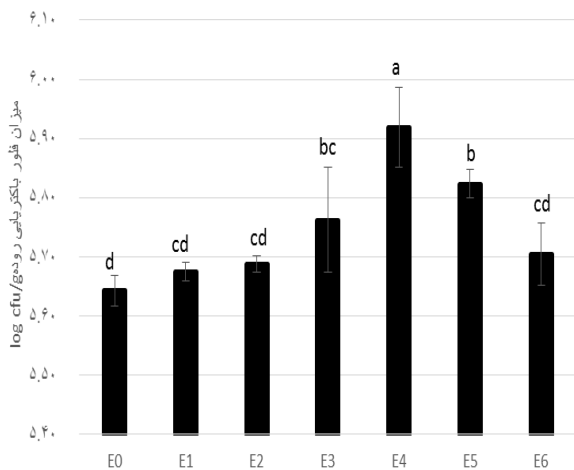
آنالیز آماری

طرح کلی این تحقیق در قالب طرح کاملاً تصادفی برنامه ریزی و اجرا گردید. تجزیه و تحلیل داده‌های مربوط به رشد و سایر پارامترها، با آزمون ANOVA One way- انجام شد. برای مقایسه میانگین داده‌ها از آزمون آماری دانکن در سطح اطمینان ۹۵ درصد استفاده شد. از نرم افزار SPSS Version 20 برای آنالیز آماری و Excel برای رسم نمودارها استفاده شد.

نتایج

فلور باکتریایی روده

شکل ۱ تعداد باکتری‌های کل موجود در روده را نشان می‌دهد. بیشترین میزان باکتری کل در تیمار E4 و بعد آن در E5 مشاهده گردید. کمترین میزان آن در تیمار E0 مشاهده شد ($P \leq 0/05$).

شکل ۱: تعداد باکتری کل روده ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان تغذیه شده با جیره‌های مختلف طی دوره ۶۰ روزه داده‌ها به صورت $ME \pm SD$ بیان شده‌اند. حروف متفاوت نشان دهنده اختلاف معنی‌دار هستند ($P \leq 0/05$).

نتایج مقدار لاکتوباسیلوس‌های (باکتری‌های مفید) روده در شکل ۲ نشان داده شده است. بیشترین میزان در تیمار E4 و بعد آن بیشترین مقدار به ترتیب در E5 و

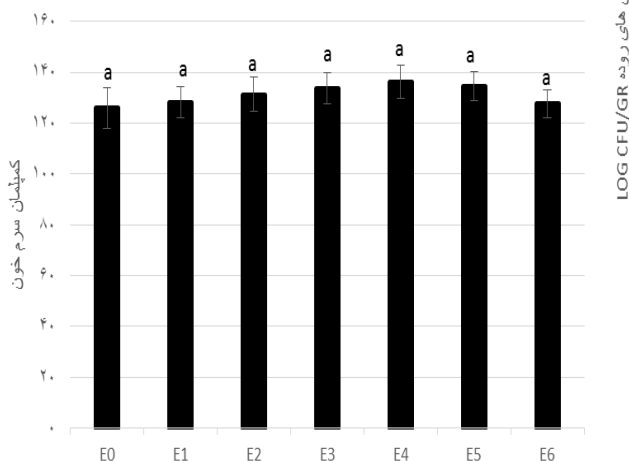
شمارش لاکتوباسیلوس‌ها کشت داده شد. پلیت‌های MRS به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد در جار بی‌هوای قرار داد شد. پلیت‌های PCA نیز به مدت ۴۸ ساعت در انکوباتور در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. پس از انکوباسیون، کلنی‌ها شمارش شده و تعداد کل باکتری‌ها با احتساب رقت مورد استفاده مشخص گردید (Gonzalez و همکاران، ۱۹۹۹؛ Ben-Gigley و همکاران، ۱۹۹۸).

سنجش شاخص‌های خونی

پس از پایان دوره آزمایش، تعداد ۳ عدد ماهی به صورت تصادفی انتخاب و قبل از انجام خونگیری، ماهیان توسط محلول پودر گل میخک بیهوش شدند، خونگیری از سیاهرگ ساقه دمی انجام گرفت. مقدار خون جمع آوری شده به دو قسمت تقسیم شد. نمونه‌های خون حاوی ماده ضد انعقاد جهت اندازه‌گیری هماتوکریت [با روش سانتریفیوژ)، گلبول قرمز و گلبول سفید (با لام ثوبار) استفاده شدند. سرم خون نمونه‌های خون موجود در لوله‌های فاقد ماده ضدانعقاد سانتریفیوژ (به مدت ۱۵ دقیقه با دور ۶۰۰۰ rpm) جداسازی و به منظور اندازه‌گیری پارامترهای بیوشیمیایی خون مورد استفاده قرار گرفت. جهت تعیین میزان لیزوزیم سرم از روش Sankaran و Gurnani (۱۹۷۲)، فعالیت همولیتیک کمپلمان از روش Amar و همکاران (۲۰۰۰) بر اساس همولیز گلبول‌های قرمز خرگوش (RaABC) و میزان گلوکز، کلسترول، تری‌گلیسرید و HDL موجود در سرم خون با استفاده از کیت پارس آزمون، سنجش شدند.

داده‌ها به صورت $ME \pm SD$ بیان شده‌اند. حروف متفاوت نشان دهنده اختلاف معنی‌دار هستند ($P \leq 0/05$).

بر اساس شکل ۴ استفاده از آنزیم با روش‌های مختلف اختلاف معنی‌داری در میزان شاخص ایمنی کمپلمان نسبت به یکدیگر ایجاد نمود ($P > 0/05$).

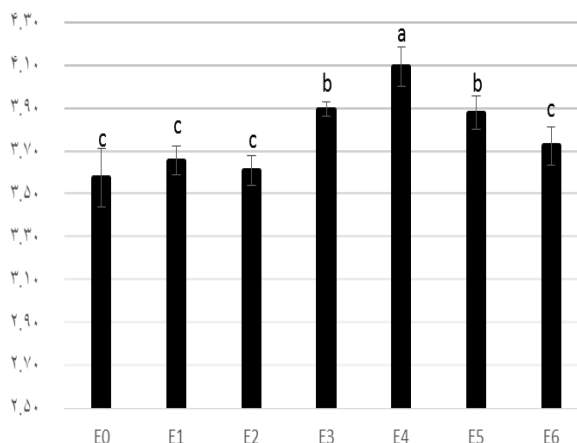

شکل ۴: میزان کمپلمان سرم خون ماهی قزل‌آلای رنگین کمان تغذیه شده با جیره‌های مختلف طی دوره ۶۰ روزه داده‌ها به صورت $ME \pm SD$ بیان شده‌اند. حروف متفاوت نشان دهنده اختلاف معنی‌دار هستند ($P \leq 0/05$).

شاخص‌های هماتولوژی و بیوشیمی خون ماهی

بر اساس جدول ۴ تفاوت معنی‌داری در شاخص‌های تعداد گلبول‌های سفید، قرمز و هماتوکریت خون ماهی قزل‌آلای رنگین کمان تغذیه شده با جیره‌های مختلف دیده نشد ($P > 0/05$). اما میزان گلوکز خون در تیمارها متفاوت بود ($P \leq 0/05$), به طوری که در تیمارهای E3 و E4 بالاترین میزان مشاهده شد و سایر تیمارها در یک سطح قرار داشتند. مقدار تری‌گلیسرید سرم در تیمار E4 بالاتر از سایر تیمارها بود و کمترین مقدار در تیمار E0 مشاهده شد ($P \leq 0/05$), در شاخص کلسترول نیز تیمار E4 بالاتر از

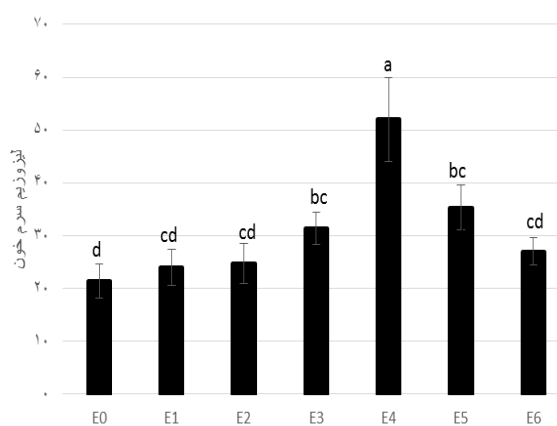
E3 مشاهده گردید، سایر تیمارها در یک سطح قرار داشتند ($P \leq 0/05$).

شکل ۲: تعداد لاکتوباسیلوس‌های روده ماهی قزل‌آلای رنگین کمان تغذیه شده با جیره‌های مختلف طی دوره ۶۰ روزه داده‌ها به صورت $ME \pm SD$ بیان شده‌اند. حروف متفاوت نشان دهنده اختلاف معنی‌دار هستند ($P \leq 0/05$).

شاخص‌های ایمنی خون ماهی

شکل ۳ تاثیر مخلوط آنزیم‌ها بر میزان لیزوزیم سرم ماهی قزل‌آلای رنگین کمان را نشان می‌دهد، اختلاف میان تیمارها معنی‌دار بود ($P \leq 0/05$) به گونه‌ای که میزان آن در تیمار E4 از همه بیشتر و در تیمار E0 از همه کمتر بود.

شکل ۳: میزان لیزوزیم سرم خون ماهی قزل‌آلای رنگین کمان تغذیه شده با جیره‌های مختلف طی دوره ۶۰ روزه

سایر تیمارها و تیمار E0 کم‌تر از سایر تیمارها بود (P≤0/05)، همچنین بالاترین میزان شاخص HDL در تیمار E6 و کمترین در تیمار E0 مشاهده گردید (P≤0/05).

جدول ۴: تغییرات شاخص‌های خونی ماهی قزل‌آلای رنگین کمان تغذیه شده با جیره‌های مختلف طی دوره ۶۰ روزه

تیمار شاخص	E6	E5	E4	E3	E2	E1	E0
گلیول سفید	۱۰۳۰۰±۱۲۵۸	۱۲۶۰۰±۷۶۳	۸۳۸	۱۲۳۰۰±۴۱۶	۱۴۱۰۰±۸۵۰	۹۰۷	±۸۰۲
در میلی متر			۱۲۴۰۰±			۱۴۳۰۰±	۱۴۲۰۰
گلیول قرمز	۹/۸±۲/۴	۱۰/۱±۳/۳	۹/۴±۲/۵	۹/۸±۱/۰	۱۰/۴±۱/۲	۱۰/۱±۲/۰	۰/۹
در میلی متر							۱۰/۴±
هماتوکریت (درصد)	۴۲/۰±۵/۲	۳۹/۳±۵/۰	۴۰/۰±۳/۰	۴۲/۳±۵/۱	۴۱/۳±۳/۸	۴۰/۷±۴/۰	۴/۰
گلوکز mg/dl	۶۷/۹±۷/۸b	۶۲/۲±۵/۰b	۸۹/۵±۹/۶a	۸۲/۶±۸/۴a	۶۷/۳±۳/۷b	۷۰/۱±۲/۹b	۳/۵b
تری گلیسرید	۱۲۷/۳±۵/۸ab	۱۳۱/۷±۷/۲ab	۱۴۲/۳±۸/۴a	۱۲۳/۷±۷/۲bc	۱۳۶/۷±۸/۴ab	۱۱۴/۷±۸/۱c	۹۷±۵/۳d
کلسترول mg/dl	۵/۰ab	۲۱۱/۰±۴/۶b	۳/۸a	۵/۷ab	۹/۵ab	۸/۹b	۱۰/۶c
HDL mg/dl	۲۲۴/۷±		۲۳۰/۷±	۲۲۲/۷±	۲۲۴/۰±	۲۱۵/۷±	۱۸۶/۷±
	۵۰/۰±۲/۰a	۴۵/۰±۴/۴ab	۵/۰ab	۴۴/۰±۴/۴ab	۴۳/۰±۳/۶ab	۶/۱ab	۱/۰b
			۴۵/۰±			۴۴/۰±	۳۹/۰±

داده‌ها به صورت $ME \pm SD$ بیان شده‌اند. حروف متفاوت نشان دهنده اختلاف معنی‌دار هستند (P≤0/05).

میزبان در برابر هجوم میکروبی بیگانه نقش دارند (Guarner و Malagelada، ۲۰۰۳). بر اساس تحقیق حاضر، جمعیت باکتریایی کل روده ماهی قزل‌آلای رنگین کمان با افزودن مخلوط آنزیم‌ها تغییر کرد بطوریکه جمعیت باکتریایی کل، در تیمار افزودن مخلوط آنزیم‌ها ۶ ساعت قبل از ساخت (E4) نسبت به سایر تیمارها بالاتر بود که با تغییر زمان، جمعیت آن کاهش یافت. Zhou و همکاران (۲۰۱۲) با افزودن آنزیم سلولاز به جیره ماهی‌آمو، حشمتی و عابدیان (۱۳۹۷) با افزودن آنزیم سلولاز و آلفا آمیلاز به جیره ماهی قزل‌آلای رنگین کمان و Adeoye و همکاران،

بحث و نتیجه‌گیری

در این مطالعه سلامتی و ایمنی ماهی قزل‌آلای رنگین کمان هنگامیکه مخلوطی از آنزیم‌های خارجی به یک جیره حاوی کربوهیدرات بالا افزوده شد مورد مقایسه قرار گرفت. معمولاً وجود منابع کربوهیدراتی بالا در ماهیان گوشتخوار نظیر قزل‌آلای رنگین کمان موجب مشکلاتی در رشد، ترکیب بدن و سلامتی ماهی می‌گردد که در این نوشتار سلامتی ماهی و فلور میکروبی روده مورد بررسی قرار گرفت. جمعیت میکروبی روده به خصوص پروبیوتیک‌ها معمولاً در هضم و جذب غذا، حفظ انرژی و ایمنی و حفاظت

(Bedford و همکاران، ۲۰۰۱). بر اساس این نتایج مخلوط آنزیم‌ها به شرط استفاده صحیح می‌تواند در بهبود ایمنی بدن نقش داشته باشد. لیزوزیم، پراکسیداز و سیستم کمپلمان اجزای کلیدی دفاعی ماهی هستند چرا که آنها در برابر عوامل بیماری‌زا یا به طور مستقیم با تخریب دیواره‌های سلولی آنها و یا از طریق تولید مواد شیمیایی مضر، مانند رادیکال‌های اکسیداتیو مقابله می‌کنند (Nayak، ۲۰۱۰). در مطالعه Adeoye و همکاران، ۲۰۱۶، مشاهده شد که افزودن آنزیم به جیره ماهی تیلاپیا موجب افزایش مقدار لیزوزیم می‌گردد. همچنین در مطالعه حشمتی و عابدیان ۱۳۹۷، گزارش شده که آنزیم‌های کربوهیدراتازی موجب افزایش لیزوزیم ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان می‌گردد. در این تحقیق نیز با افزودن آنزیم به جیره‌ها میزان لیزوزیم افزایش یافت. عملکرد مثبت آنزیم‌ها روی ایمنی بدن شاید به دلیل عملکرد آنها روی باکتری‌های مفید روده باشد که روی ایمنی بدن اثر دارند. فعالیت همولیتیک سرم در واقع همان فعالیت سیستم کمپلمان از مسیر فرعی است، و در سیستم ایمنی ذاتی ماهیان بیشترین اهمیت را دارا می‌باشد، مهم‌ترین وظایف زیستی سیستم کمپلمان شامل از بین بردن میکروارگانیسم‌ها از طریق شرکت و همراهی در فرایندهای فاگوسیتوز، واکنش‌های التهابی، پاک‌سازی و کمپلکس‌های ایمنی، القاء و بهبود پاسخ‌های آنتی‌بادی است (Mauri، ۲۰۱۱). در این مطالعه میزان فعالیت کمپلمان تفاوت معنی‌دار میان تیمارها دیده نشد. که با مطالعه حشمتی و عابدیان، ۱۳۹۷ مطابقت نداشت. در مطالعه حاضر در شاخص‌های خون‌شناسی شامل تعداد کل گلبول‌های سفید، تعداد گلبول‌های قرمز، هماتوکریت اختلاف معنی‌داری بین تیمارها مشاهده نشد، که با نتایج

(۲۰۱۶) با افزودن (ROXAZYME®G2) به جیره ماهی تیلاپیا، در تحقیقات خود به این نتیجه رسیدند که آنزیم‌های خارجی کربوهیدراتازی باعث افزایش تعداد باکتری‌های روده می‌گردد که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. احتمالاً دلیل آن عملکرد مناسب آنزیم‌های خارجی روی مواد اولیه گیاهی (گندم و سویا) قبل از ساخت غذا بوده که منابع کربوهیدراتی آنها را به واحدهای کوچک‌تری تبدیل و قابل دسترس میکروبی‌های روده نموده است و کارکرد بهتر مدت زمان ۶ ساعت نسبت به سایر زمانها احتمالاً مربوط به هضم مناسبتر مواد اولیه در این زمان باشد. لاکتوباسیلوس‌ها گروهی از باکتری‌های گرم مثبت هستند که تعداد زیادی از آنها در گروه پروبیوتیک‌ها (باکتری‌های مفید) می‌باشند، بر اساس تحقیقات (حق پرست و همکاران، ۱۳۹۲: رستنده و همکاران، ۱۳۹۳) پروبیوتیک‌ها باعث افزایش ایمنی می‌شوند. در مطالعه حاضر جمعیت لاکتوباسیلوس‌ها با استفاده از آنزیم‌های خارجی افزایش یافته است به طوری که در تیمار افزودن مخلوط آنزیم‌ها ۶ ساعت قبل از ساخت (E4) بالاترین میزان مشاهده شد، تیمارهای افزودن مخلوط آنزیم‌ها هنگام ساخت و اسپری نیز برتری خاصی نسبت به یکدیگر نداشتند. در مطالعه حشمتی و عابدیان (۱۳۹۷) گزارش کردند که آنزیم‌های کربوهیدراتازی موجب بهبود میزان لاکتوباسیلوس‌های روده می‌شوند. آنزیم‌های کربوهیدراتازی خارجی با شکستن پلیمرهای کربوهیدراتی و تبدیل آنها به زنجیره‌های کوچک‌تر الیگوساکاریدی همچون مانان الیگوساکاریدها سوبسترا لازم برای افزایش فلور باکتری را ایجاد می‌کنند که این عامل باعث افزایش بار باکتریایی روده ماهیانی شده است که در جیره آنها از آنزیم استفاده گردیده است

نتیجه‌گیری کلی

بر اساس داده‌های به دست آمده از پژوهش حاضر استفاده از مخلوط آنزیم‌های کربوهیدراتازی خارجی (آلفا آمیلاز، سلولاز، زایلاناز و بتا گلوکاناز) موجب بهبود شاخص‌های سلامتی، فلورباکتریایی کل و لاکتوباسیلوسهای روده ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان گردیده است. همچنین مشخص گردید استفاده از مخلوط آنزیم‌ها ۶ ساعت قبل از ساخت جیره می‌تواند راندمان استفاده از جیره دارای کربوهیدرات بالا را بهبود بخشد. از طرفی مزیت و برتری قابل توجهی در استفاده از آنزیم بعد از ساخت جیره نسبت به افزودن آنزیم هنگام ساخت آن دیده نشد.

سپاسگزاری

در اینجا بر خود لازم می‌دانیم که از زحمات تمام کسانی که ما را در انجام این تحقیق یاری نمودند سپاسگزاری نماییم.

منابع

۱. حشمتی، ع.، و عابدیان کناری، ع.، ۱۳۹۷. تاثیر بکارگیری دو نوع از آنزیم‌های کربوهیدراتی (سلولاز و آلفا آمیلاز) بر عملکرد رشد و فلور باکتریایی روده ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*). نشریه علمی پژوهشی پژوهش‌های ماهی‌شناسی کاربردی، ۶(۲)، ۴۹-۶۰.
۲. حق پرست، ر.، مشکینی، و.، و توکمه چی، ا.، ۱۳۹۲. اثرات پروبیوتیک باکتوسل و پری بیوتیک مانان اولیگوساکارید بر رشد و ایمنی در ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان، مجله تحقیقات دامپزشکی،

۳۷۵-۳۸۲، (۴)۶۸

مطالعات عادلین و همکاران (۱۳۹۵)، Zamini و همکاران (۲۰۱۲) و Adeoye و همکاران (۲۰۱۶) مطابقت داشت. افزایش میزان پلی‌ساکاریدهای غیر نشاسته‌ای باعث کاهش جذب گلوکز در روده می‌گردد (Leenhouwers و همکاران، ۲۰۰۷)، به طوری که با افزودن این مواد به جیره ماهی سالمون میزان جذب گلوکز کاهش پیدا کرد (Storebakken و همکاران، ۱۹۸۷). در مطالعه حاضر میزان گلوکز در تیمارهای افزودن مخلوط آنزیم‌ها ۳ و ۶ ساعت قبل ساخت بالاتر از سایرین قرار دارد، که علت آن احتمالاً همان هضم و جذب بالاتر در این گروه‌ها باشد. در تضاد با این نتایج Mohammadbeygi و همکاران (۲۰۱۲) کاهش میزان گلوکز و در جهت این نتایج Ghomi و همکاران (۲۰۱۲) افزایش میزان گلوکز را مشاهده نمودند که علت این اختلاف‌ها می‌تواند نوع و روش استفاده از آنزیم‌ها باشد. میزان شاخص کلسترول و تری‌گلیسرید در همه تیمارها بالاتر از تیمار شاهد (E0) مشاهده شد و تیمار افزودن مخلوط آنزیم ۶ ساعت قبل از ساخت (E4) بالاتر از سایرین بود. در خصوص میزان HDL سرم خون نیز تمامی تیمارها بالاتر از شاهد بود و تیمار افزودن آنزیم ۲۴ ساعت قبل از ساخت بالاتر از سایر تیمارها بود، علت این امر به وضوح مشخص نیست ولی شاید به دلیل در دسترس قرار گرفتن کربوهیدراتها برای ماهی توسط آنزیم‌های خارجی باشد که منبع انرژی هستند و نیاز به استفاده از چربی جیره را برای سوخت و ساز کاهش داده و موجبات تجمع آنها را در خون و بدن فراهم می‌آورند.

- (*Oncorhynchus mykiss*). *Fisheries Science*, 66: 1068 - 75.
10. Angkanaporn, K., Choct, M., Bryden, W. L., Annison, E. F., Annison, G., 1994. Effects of wheat pentosans on endogenous amino acid losses in chickens. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 66(3), 399-404.
 11. Bayer, E. A., Lamed, R., Himmel, M. E., 2007. The potential of cellulases and cellulosomes for cellulosic waste management. *Current Opinion in Biotechnology*, 18(3), 237-245.
 12. Bedford, M. R., Apajalahti, J., Van der Poel, A. F. B., Váhl, J. L., Kwakkel, R. P., 2001. Implications of diet and enzyme supplementation on the microflora of the intestinal tract. In *Advances in nutritional technology 2001. Proceedings of the 1st World Feed Conference*, Utrecht, Netherlands, 7-8 November, 2001. pp. 197-206.
 13. Bedford, M. R. 2000. Exogenous enzymes in monogastric nutrition—their current value and future benefits. *Animal Feed Science and Technology*, 86(1-2), 1-13.
 14. Ben-Gigley, B., Vieites Baptista de Sousa, J. M., Villa, T. G., 1998. Changes in biogenic amines and microbiological analysis in albacore (*Thunnus alalunga*) muscle during frozen storage. *Journal of Food Protection*, 61(5), 608-615.
 15. Carter, C. G., Houlihan, D. F., Buchanan, B., Mitchell, A. I., 1994. Growth and feed utilization efficiencies of seawater Atlantic salmon, *Salmo salar* L., fed a diet containing supplementary enzymes. *Aquaculture Research*, 25(1), 37-46.
 16. Castillo, S., Gatlin, D. M., 2015. Dietary supplementation of exogenous carbohydrase enzymes in fish nutrition: a review. *Aquaculture*, 435, 286-292.
 17. Dalsgaard, J., Verlhac, V., Hjermitsev, N. H., Ekmann, K. S., Fischer, M., Klausen, M., Pedersen, P. B., 2011. Effects of exogenous enzymes on apparent nutrient digestibility in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) fed diets with high
 ۳. رستنده، ا.، شمسایی، م.، بهمنش، ش.، نیک پور، ژ.، ۱۳۹۳. بررسی اثر مکمل میکروبی باکتوسل بر شاخص‌های رشد و بقا و فاکتورهای ایمنی در بچه ماهی سفید (*Rutilus frisi ikutum*)، مجله علوم تکثیر و آبی‌پروری، ۲(۲): ۳۵-۴۸
 ۴. عادلیان، م.، ایمانپور، م.ر.، تقی‌زاده، مازندرانی، م. ۱۳۹۵. استفاده از مولتی آنزیم ناتوزیم در جیره ماهی کپور معمولی و اثرات آن بر شاخص‌های رشد برخی فاکتورهای بیوشیمیایی خون، فصلنامه محیط زیست جانوری، سال هشتم، ۲(۲): ۲۱۴-۲۰۷.
 5. AbedianKenari, A., Sotoudeh, E., Rezaei, M. H., 2011. Dietary soybean phosphatidylcholine affects growth performance and lipolytic enzyme activity in Caspian brown trout (*SalmotruttaCaspicus*) alevin. *Aquaculture Research*, 42(5), 655-663.
 6. Adeola, O., & Cowieson, A. J. 2011. Board-invited review: opportunities and challenges in using exogenous enzymes to improve nonruminant animal production. *Journal of animal science*, 89(10), 3189-3218.
 7. Adeoye, A. A., Jaramillo-Torres, A., Fox, S. W., Merrifield, D. L., Davies. S. J., 2016. Supplementation of formulated diets for tilapia (*Oreochromis niloticus*) with selected exogenous enzymes: Overall performance and effects on intestinal histology and microbiota. *Animal Feed Science and Technology*, 215, 133-143.
 8. Ai, Q., Mai, K., Zhang, W., Xu, W., Tan, B., Zhang, C., Li, H., 2007. Effects of exogenous enzymes (phytase, non-starch polysaccharide enzyme) in diets on growth, feed utilization, nitrogen and phosphorus excretion of Japanese seabass (*Lateolabrax japonicas*). *Comparative Biochemistry and Physiology Part A: Molecular and Integrative Physiology*, 147(2), 502-508.
 9. Amar, E.C., Kiron, V., Satoh, S., Watanabe, T., 2000. Effects of dietary B-carotene on the immune response of rainbow trout

- freshwater teleosts. *Aquaculture*, 148, 25-37.
27. Leenhouwers, J. I., ADJEI-BOATENG, D., Verreth, J. A. J., Schram, J. W., 2006. Digesta viscosity, nutrient digestibility and organ weights in African catfish (*Clarias gariepinus*) fed diets supplemented with different levels of a soluble non-starch polysaccharide. *Aquaculture Nutrition*, 12(2), 111-116.
 28. Leenhouwers, J. I., ter Veld, M., Verreth, J. A., Schrama, J. W., 2007. Digesta characteristics and performance of African catfish (*Clarias gariepinus*) fed cereal grains that differ in viscosity. *Aquaculture*, 264(1), 330-341.
 29. Lin, S., Ma, K., Tan, B., 2007. Effects of exogenous enzyme supplementation in diets on growth and feed utilization in tilapia, *Oreochromis niloticus* x *O. aureus*. *Aquaculture research*, 38(15), 1645-1653.
 30. Maas, R. M., Verdegem, M. C., Lee, C. N., Schrama, J. W. (2021). Effects and interactions between phytase, xylanase and β -glucanase on growth performance and nutrient digestibility in Nile tilapia. *Animal Feed Science and Technology*, 271, 114767.
 31. Maas, R. M., Verdegem, M. C., Stevens, T. L., Schrama, J. W., 2020. Effect of exogenous enzymes (phytase and xylanase) supplementation on nutrient digestibility and growth performance of Nile tilapia (*Oreochromis niloticus*) fed different quality diets. *Aquaculture*, 529, 735723.
 32. Mauri I., Romero A., Acerete L., MacKenzie S., Roher N., Callol A., Tort L., 2011. Changes in complement responses in Gilthead seabream (*Sparus aurata*) and European seabass (*Dicentrarchus labrax*) under crowding stress, plus viral and bacterial challenges. *Fish and shellfish immunology*, 30: 182-188.
 33. Miller, G. L., 1959. Use of dinitrosalicylic acid reagent for determination of reducing sugar. *Analytical chemistry*, 31(3), 426-428.
 - inclusion of plant-based protein. *Animal feed science and technology*, 171(2), 181-191.
 18. FAO (Food and Agriculture Organization), 2020. The state of world fisheries and aquaculture. Rome: FAO Fisheries and Aquaculture Department.
 19. Gatlin, III, D. M., Barrows, F. T., Brown, P., Dabrowski, K., Gaylord, T. G., Hardy, R. W & Wurtele, E., 2007. Expanding the utilization of sustainable plant products in aquafeeds: a review. *Aquaculture research*, 38(6), 551-579.
 20. Ghomi, M. R., Shahriari, R., Langroudi, H. F., Nikoo, M., Von Elert, E., 2012. Effects of exogenous dietary enzyme on growth, body composition, and fatty acid profiles of cultured great sturgeon *Huso huso* fingerlings. *Aquaculture International*, 20(2), 249-254.
 21. Gonzalez, C. J., López-Díaz, T. M., Prieto, M., Otero, A., 1999. Bacterial microflora of wild brown trout (*Salmo trutta*), wild pike (*Esox lucius*), and aquacultured rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Journal of Food Protection*, 62(11), 1270-1277.
 22. Guarner, F., Malagelada, J. R. 2003. Gut flora in health and disease. *The Lancet*, 361(9356), 512-519.
 23. Johansen, H. N., Knudsen, K. B., Sandström, B., Skjøth, F., 1996. Effects of varying content of soluble dietary fibre from wheat flour and oat milling fractions on gastric emptying in pigs. *British journal of nutrition*, 75(03), 339-351.
 24. Kobayashi, M., Msangi, S., Batka, M., Vannuccini, S., Dey, M. M., & Anderson, J. L., 2015. Fish to 2030: the role and opportunity for aquaculture. *Aquaculture economics & management*, 19(3), 282-300.
 25. Kumar V., Sinha A. K., Makkar H. P. S., De Boeck G., Becker K. (2012). Phytate and phytase in fish nutrition. *Journal of animal physiology and animal nutrition*, 96(3), 335-364.
 26. Kuz'mina, V. V., 1996. Influence of age on digestive enzyme activity in some

44. Vahouny, G. V., Tombes, R., Cassidy, M. M., Kritchevsky, D., Gallo, L. L., 1981. Dietary fibers VI: binding of fatty acids and monolein from mixed micelles containing bile salts and lecithin. *Experimental Biology and Medicine*, 166(1), 12-16.
45. Wong, D. W., 2013. *Food enzymes: structure and mechanism*. Springer Science and Business Media. 851 p.
46. Zhou, Y., Yuan, X., Liang, X. F., Fang, L., Li, J., Guo, X., He, S., 2013. Enhancement of growth and intestinal flora in grass carp: the effect of exogenous cellulase. *Aquaculture*, 416, 1-7.
34. Mohammadbeygi, M., Imanpour, M. R., Taghizadeh, V., Shabani, A., 2012. The Application of Exogenous β -Glucanase in Barley Based Diet and its Effects on Some Hematological Parameters of Common Carp (*Cyprinus carpio*). *World Applied Sciences Journal*, 20(11), 1466-1471.
35. Monier, M. N., 2020. Efficacy of dietary exogenous enzyme supplementation on growth performance, antioxidant activity, and digestive enzymes of common carp (*Cyprinus carpio*) fry. *Fish physiology and biochemistry*, 46(2), 713-723.
36. Murray, K., Rodwell, V., Bender, D., Botham, K. M., Weil, P. A., Kennelly, P. J., 2009. *Harper's Illustrated Biochemistry*. 28.
37. Nayak, S. K., 2010. Probiotics and immunity: a fish perspective. *Fish and Shellfish Immunology*, 29(1): 2-14.
38. Ogunkoya, A. E., Page, G. I., Adewolu, M. A., Bureau, D. P., 2006. Dietary incorporation of soybean meal and exogenous enzyme cocktail can affect physical characteristics of faecal material egested by rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Aquaculture*, 254(1), 466-475.
39. Oliva-Teles, A., 2012. Nutrition and health of aquaculture fish. *Journal of fish diseases*, 35(2), 83-108.
40. Sankaran, K., Guranani, S., 1972. On the variation in the catalytic activity of lysozyme in fish. *Indian Journal BiochemBiophys*, 9: 162 - 165.
41. Sinha, A. K., Kumar, V., Makkar, H. P., De Boeck, G., Becker, K., 2011. Non-starch polysaccharides and their role in fish nutrition—A review. *Food Chemistry*, 127, 1409.
42. Storebakken, T., Austreng, E., 1987. Binders in fish feeds: II. Effect of different alginates on the digestibility of macronutrients in rainbow trout. *Aquaculture*, 60(2), 121-131.
43. Tull, D., Withers, S. G., 1994. Mechanisms of Cellulases and Xylanases: A Detailed Kinetic Study of the Exo-. beta.-1, 4-glycanase from *Cellulomonas Fimi*. *Biochemistry*, 33(20), 6363-6370.